

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 16. decembar 2013. god.
Br.ref.:RK519/13

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

случaju br. KI101/13

Подносилац

Veton Berisha

**Ocena ustavnosti odluke Posebne komore Vrhovnog suda, ASC-10-0038,
od 14. maja 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnoсилац захтева

1. Zahtev je podneo g. Veton Berisha, sa prebivalištem u Prištini, koji je vlasnik i zastupa građevinsko preduzeće „Exterier“ (u daljem tekstu: подносилац захтева).

Osporena odluka

2. Podnositac zahteva osporava odluku Posebne komore Vrhovnog suda, ASC-10-0038, od 14. maja 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporene odluke, kojom su podnosiocu zahteva navodno povređena prava na pravično suđenje zagarantovana članom 31. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), kao i članom 6. Konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: Evropska konvencija).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7. i članu 21.4. Ustava, članu 22. Zakona, br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo, od 15. januara 2009. god. (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29. Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnika o radu).

Postupak pred sudom

5. Dana 7. jula 2013. god., podnositac je podneo svoj zahtev Sudu.
6. Dana 5. avgusta 2013. god., predsednik je imenovao sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca, kao i veće za razmatranje sastavljenou od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Kadri Kryeziu i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 16. septembra 2013. god., Sud je obavestio Posebnu komoru Vrhovnog suda Kosova o registraciji zahteva.
8. Dana 16. septembra 2013. god., Sud je tražio od podnosioca zahteva da dostavi punomoćje da zastupa preduzeće „Exterier“.
9. Dana 18. septembra 2013. god., podnositac zahteva dostavio je Sudu „Informacije o poslovanju“, koje ukazuje da je podnositac zahteva vlasnik građevinskog preduzeća „Exterier“.
10. Dana 18. oktobra 2013, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudske izvestioca i iznalo Sudu preporuku o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Dana 30. januara 2001. god., građevinsko preduzeće „Exterier“ iz Prištine je zaključilo ugovor sa Aerodromom Priština u vezi sa izvođenjem građevinskih radova na izgradnji stambenog objekta u Prištini, ul. Tirana br. 69, u vrednosti od 1.200.000,00 DM (milion i dvesta hiljada maraka).

12. Dana 26. aprila 2005. god., građevinsko preduzeće „Exterier“ je tražilo od Posebne komore da doneše odluku u vezi sa nekoliko dodatnih troškova koji su urađeni radi izgradnje gorenavedenog objekta.
13. Dana 14. februara 2007. god., Posebna komora Vrhovnog suda (presudom SCC-05-0132) odbila je zahtev kao neosnovan, dok u tački 3. izreke presude naglašava: „*Presuda je konačna i obavezujuća i protiv nje nije dozvoljena žalba.*“
14. Dana 7. maja 2007. god., podnositelj zahteva je podneo Javnom tužilaštvu Kosova „*zahtev za zaštitu zakonitosti od strane javnog tužioca Kosova Vrhovnom sudu Kosova protiv presude Posebne komore Vrhovnog suda Kosova SCC-05-0132 od 14. februara 2007. god.*“ zbog „*pogrešne primene materijalnog prava – član 356. ZPP*“.
15. Dana 9. oktobra 2007. god., Javno tužilaštvo Kosova je naglasilo da „*u našem zahtevu za dostavljanje spisa iz Posebne komore Vrhovnog suda radi njihovog uviđaja, u vezi sa vašom inicijativom za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti protiv navedene presude u zahtevu, navedeni spisi nam nisu dostavljeni, sa obrazloženjem da je svaka presuda koju doneše Posebna komora konačna, dakle, takvi zahtevi treba da se odbiju.*“
16. Dana 30. juna 2009. god., 22. februara 2010. god., i 29. marta 2010. god., podnositelj je zahtevao od Posebne komore razmatranje presude SCC-05-0132, od 14. februara 2007. god., zbog usvajanja Uredbe UNMIK-a 2004/04 i Administrativnog uputstva UNMIK-a 2008/06 od 11. juna 2008. god., koje omogućavaju pravo na žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda.
17. Dana 14. maja 2013. god., Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda je odlukom ASC-10-0038 odbacilo zahtev kao neprihvatljiv sa obrazloženjem da podnositelj zahteva „*...nije iskoristio zakonski rok od 30 dana za podnošenje zahteva za ponavljanje postupka, dakle, zahtev se odbacuje kao neprihvatljiv*“.

Navodi podnositoci

18. Podnositelj zahteva tvrdi da su mu osporenom odlukom Žalbenog veća Posebne komore povređena prava zaštićena Ustavom, naime član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava], kao i član 6. Evropske konvencije.
19. Podnositelj zahteva od Ustavnog suda: “*Poništiti odluku Posebne komore Vrhovnog suda ASC- 10–0038 od 14. maja 2013. god. i omogućiti nam ponovno suđenje pred Posebnom komorom Vrhovnog suda.*“

Prihvatljivost zahteva

20. Sud prvo ispituje da li je podnositac zahteva ispunio uslove za prihvatljivost koji su utvrđeni Ustavom, Zakonom i Poslovnikom o radu.
21. S tim u vezi, Sud se poziva na član 113. Ustava, koji utvrđuje da:
  1. *Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.*
  - ...
7. *Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.*
22. Sud se takođe poziva i na član 48. Zakona koji predviđa:

Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi koja to prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori.
23. Sud takođe uzima u obzir i pravilo 36. (1) c) Poslovnika, koje određuje da:

Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan.
24. Sud primećuje da je "pogrešna primena materijalnog prava - član 356. ZOP" bila glavna tvrdnja podnositca zahteva u njegovom zahtevu za zaštitu zakonitosti. Pred Ustavnim sudom podnositac zahteva, prvi put, tvrdi da su mu odlukom Žalbenog veća Posebne komore povređena prava zaštićena Ustavom, naime članom 31. (Pravo na pravično i nepristrasno suđenje), članom 53. (Tumačenje odredbi ljudskih prava), kao i članom 6. Evropske konvencije.
25. Međutim, Sud primećuje da, osim što je naveo ustavne i zakonske odredbe, podnositac zahteva nije objasnio kako i zašto je njegovo pravo na pravično i nepristrasno suđenje povređeno odlukom Žalbenog veća Posebne komore, kojom je zaključeno da je "presuda konačna, obavezujuća i da žalba nije dozvoljena."
26. U stvari, Sud primećuje da je Žalbeno veće Posebne komore zaključilo da je "presuda konačna, obavezujuća i da žalba nije dozvoljena" i objasnilo je da podnositac zahteva "nije iskoristio zakonski rok za podnošenje zahteva za ponavljanje postupka" i državni tužilac je isto tako naveo da "svaka presuda, koju donosi Posebna komora je konačna."
27. Štaviše, Sud naglašava da su odluka SCC-05-0132, od 14. februara 2007. god., odluka ASC-10-0038, od 14. maja 2013. god., Posebne komore Vrhovnog suda i obaveštenje državnog tužioca dobro argumentovane i obrazložene odgovarajući na zahtev podnositca. Samo pozivanje na povredu prava na pravično i nepristrasno suđenje nije dovoljno potkrepljivanje tvrdnji na ustavnoj osnovi.

28. Dakle, Ustavni Sud ne može da deluje kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova, da tumače i sprovode relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLJP] 1999-I).
29. Ustavni sud može samo da razmotri da li su dokazi predstavljeni na takav način da su postupci uopšteno, gledano u celosti, sprovedeni na takav način, da se podnosiocu zahteva pružilo pravično suđenje (vidi, između ostalih izvora, Izveštaj komisije za ljudska prava u slučaju Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, usvojen 10. jula 1991. god.).
30. Shodno tome, Ustavni sud smatra da su relevantni postupci bili pravični i argumentovani (vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, odluka ESLJP o prihvatljivosti zahteva br. 17064/06, od 30. jula 2009. god.).
31. Jednom rečju, podnositelj zahteva nije potkrepio svoje tvrdnje na ustavnim osnovama i nije dokazao da su bilo koja njegova osnovna prava i slobode povredene od strane Posebne komore Vrhovnog suda.
32. Shodno tome, zahtev je neprihvatljiv kao očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113. stavovima 1. i 7. Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36.1. (c) Poslovnika o radu, dana 18. oktobra 2013. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA ODBACI zahtev kao neprihvatljiv;
- II. DA DOSTAVI stranama ovu odluku;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u saglasnosti sa članom 20. stavom 4. Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani